

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1272/2015
15.07.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић, Јасминке Станојевић, Миломира Николића и Слађане Накић-Момировић, чланова већа, у парници тужиље Т.Ђ. из Н.С., чији је пуномоћник В.К., адвокат из н.С., против туженог Завода за здравствену заштиту радника Нови Сад из Новог Сада, чији је пуномоћник З.Б., адвокат из Н.С., ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1760/14 од 22.10.2014. године, у седници одржаној 15.07.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по основу члана 404. ЗПП.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1760/14 од 22.10.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1784/13 од 18.03.2014. године поништен је као незаконит анекс уговора о раду бр. 08-734/3 од 10-07.2013. године и обавезан тужени да тужиљу врати на радно место помоћника директора за правне послове у складу са уговором о раду бр. 08-455/1 од 15.05.2013. године, као и да јој накнади трошкове парничног поступка од 52.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1760/14 од 22.10.2014. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, предлажући да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној због разматрања правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана и ради уједначавања судске праксе.

Врховни касациони суд није прихватио предлог туженог за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној ревизији по члану 404. ЗПП, зато што спорно

правно питање није од општег интереса или интереса равноправности грађана, а нема ни потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11) у вези члана 14. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 55/14) и утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У конкретном случају, тужила је тужбеним захтевом тражила поништај анекса уговора о раду од 10.07.2013. године којим је распоређена на друго радно место. Тужба тужиле поднета је 04.10.2013. године, а правноснажна другостепена пресуда донета је 22.10.2014. године.

Како се не ради о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа, ревизија у смислу члана 441. ЗПП није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Љубица Милутиновић, с.р.**